

GORIŠKA ŠKOFIJSKA KARITAS

SPREJMI MO DRUG DRUGEGA

V ljubecem srcu je prostor za vsakega

ADVENTNA KNJIŽICA 2021

GORIŠKA ŠKOFIJSKA KARITAS
Škofijski katehetski urad

SPREJMIMO DRUG DRUGEGA
V ljubečem srcu je prostor za vsakogar

ADVENTNA KNJIŽICA 2021

Predstavitev

Vstopimo v advent. V sedanjem zgodovinskem trenutku se nam advent zastira kot nepričakovani dar, ki ga moramo ljubosumno varovati, saj nam prikazuje pravi način bivanja v današnjem spreminjanju življenjskega obdobja.

Splet škofijskih pastoralnih ponudb predlaga, naj letos hodimo po poti, ki jo označuje glagol "SPREJEMATI". V zaključnem nagovoru, ob sklepu škofijskega zborovanja 2021, nas je nadškof Carlo Roberto Maria Redaelli spomnil, da *"sprejemati pomeni dati prednost odnosom in, še prej, osebi (...) Pomeni biti sprejemljivo odprti do bližnjega, pripravljeni, da ga sprejmemo takega, kakršen je, da ga spremljamo, ga podpiramo, a tudi da sprejmemo njegove darove; poleg tega pa, da delimo z njim njegova bremena, njegove težave, njegove sanje. Tako postane sprejemanje obojestransko (...) Prva roka, ki jo nudimo bližnjemu ali bližnji je sprejemanje in priznanje, da je oseba z meni enakim dostojanstvom. Prav zato sprejemanje vsebuje tudi tematiko bratstva: predpostavlja, da je drugi moj brat, da je druga moja sestra, z istim dosotjanstvom, obenem pa daje priložnost za rast resničnega bratstva."*

"AccogliAmoci" – "SprejMimo se" je slogan adventa 2021. Sprejeti in ljubiti. Advent nam pripoveduje in nas spominja prav na ti dve dejstvi, ti dve zadržanji. Sta zadržanji Boga, ki je noro zaljubljen v nas, v človeštvo. Sta tudi zadržanji Marije, ki je iz lastne vere dovolila Svetemu Duhu, da je prebival v njej, ko se je vključila v Očetov načrt ljubezni in sprejela Sina, ko je vstopil v zgodovino.

Sprejeti in ljubiti. To sta dve najboljši obliki, s katerima lahko srečamo osebo samega Jezusa in obenem popolnoma sprejmemo tudi sebe, z lastnimi vrlinami in napakami; le tako lahko damo prostor bližnjemu in v njem spoznamo prisotnost Njega, ki vse presega.

S pomočjo evangelijskih odlomkov adventnih nedelj, na katere sta uglaseni tematika naše škofije v tem močnem času in tematika, ki jo škofija predlaga v letošnjem pastoralnem letu, smo skušali načrtovati vsebino poti preko petih postaj (eno za vsako adventno nedeljo, skupaj z Božičem).

- Poklicani, da sprejmemo ZNAMENJA časa in prostora v našem vsakdanjem življenju v duhu upanja.
- Poklicani, da sprejmemo BESEDO, ki more potrditi človeške namene, naše namene, a jih tudi prebuditi in sprevreči;
- Poklicani, da ljubeče sprejmemo BLIŽNJEGA, ki je naš brat in sestra ter v njem spoznamo osebo, ki ima enako dostojanstvo kot mi;
- Poklicani, da sprejmemo OBLJUBO dobrega za naše življenje, da zaupamo Besedi in odnosu;
- Poklicani, da sprejmemo NOVOST Boga, ki je postal človek zato, da bi mi lahko resnično postali ljudje in sinovi.

Pot spremlja družine v vsakodnevni molitvi s pomočjo psalma, svetopisemskega odlomka, citata iz "Bratje vsi" in naloge.

***fra Luigi Bertié**
voditelj Katehetskega urada*

Srečno Pot

Svet v stalnem razvoju, a v katero smer? Težko razumemo in pritrdimo ali gre za zatekanje v nekaj, kar smo že videli in doživeli - v smislu "smo šli vedno po tej poti" ali "smo vedno delali tako" - ali celo za "ni prostora za druge v naši skupnosti". Dejstvo je, da gremo naproti Božiču, nismo pa gotovi ali stopa tudi naše srce po isti poti, vzporedno z duhom priprave. Mi verujemo v Boga, ki je postal reven v naši človečnosti, ki se je rodil v betlehemskem hlevu in povsem daroval samega sebe, svoje življenje, da bi sprejel vse, prav vse v tem svetu, saj nas je ustvaril kot svoje brate.

Tema letošnjega bratskega adventa škofijske Karitas je spejemanje. Njen slogan je "SprejMimo se": v ljubečem srcu je prostor za vsakogar.

Zakaj? Če ne začnemo sprejemati najprej sebe, če težko sprejmemo to, kar smo, če je naša prva misel ta, da smo važni na tem svetu, a ne važni, za tistega, ki nas ljubi, ne bomo sposobni niti pogledati iz sebe, ker bi nas to begalo. V ljubečem srcu je prostora za vse in Jezusovo srce zna ljubiti vse, prav vse, brez razločka: ne vprašuje podatkov o narodnosti ali barvi kože, noče vedeti kaj delaš ali koliko denarja imaš. On te ljubi in to je dovolj.

Vsako leto obnavljamo praznik njegovega rojstva. To je priložnost, da premišljujemo o stanju svojega srca, da ugotavljamo ali je podobno njegovemu, ki je sprejemljivo in dobro, oziroma če je skozi leta postalo mrzlo in trdo, sebično in sazrto samo vase.

Vedno sem mislil, da lahko najdem tudi svoj lastni obraz v tistem stanju, v katerega padejo mnoge osebe. Tudi jaz se lahko najdem v stiski, brez družine, staršev, prijateljev, skupnosti, bolan in v popolni potrebi. Se lahko izmuznem? Se lahko obrnem proč? Seveda se lahko, a srce, ki ne zna biti, ki nima čustev, je srce brez upanja.

Jezus, ki prihaja, je moje upanje. Želim imeti živo srce, ki bije za vse in ne samo za tiste, ki me ljubijo; srce, ki je pozorno na potrebe bratov, ne zakrknjeno vase. Zakaj? Da bi živel vendar! Jezus je življenje!

S tem voščilom pojdimo Božiču naproti in skušajmo opozoriti svoje srce, da je ustvarjeno za ljubezen. Prosimo Jezusa, ki prihaja, naj vstopi v našo hišo in nas spomni kako smo lahko sprejemljivi, ne pa zaprti v naših majhnih in velikih sebičnostih.

Veselo Gospodovo rojstvo!

Diakon Renato Nucera

Voditelj škofijske Karitas

28. november 2021

Prva adventna nedelja

Prvi teden: Poklicani smo, da sprejmemo... ZNAMENJA

Psalm 24

*Svoje poti, Gospod, mi daj spoznati,
svojih steza me nauči.*

*Vodi me v svoji resnici in me uči,
saj si ti Bog moje rešitve; ves dan zaupam vate.*

Iz svetega evangelija po Luku 21,25-28.34-36

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: »Znamenja bodo na soncu, luni in zvezdah. Na zemlji bo stiska med narodi v zmedi zaradi bučanja morja in valov. Ljudje bodo ginili od strahu in pričakovanja tega, kar bo prišlo nad ves svet, kajti nebeške sile se bodo majale. In tedaj bodo videli Sina človekovega priti na oblaku z močjo in veliko slavo. Ko se bo to začelo dogajati, se vzravajte in dvignite glave, kajti vaše odrešenje se približuje.« »Varujte se, da vam srca ne bodo obtežena z razuzdanostjo, pijanostjo in življenjskimi skrbmi in da vas tisti dan ne ujame iznenada kakor zanka. Prišel bo namreč nad obličje vse zemlje. Zato čujte in vsak čas molíte, da bi zmogli ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo, in stopiti pred Sina človekovega.«

Iz enciklike papeža Frančiška "Vsi smo bratje"

V sedanjem svetu peša občutek pripadnosti istemu človeštvu, sanje o vzpostavitvi vzajemne pravičnosti in miru pa se zdijo pravljica iz drugih časov. Vidimo, kako vlada udobna neopredeljenost, hladna in svetovna, hčerka globokega razočaranja, ki se skriva za prevaro slepila: verjamemo, da smo lahko vsemogočni, pozabljamo pa, da smo v istem čolnu. Ta streznitev, ki pušča za seboj velike bratske vrednote, vodi »v neke vrste cinizem. To je skušnjava, ki nam preti, če bomo nadaljevali po poti razočaranja ali neizpolnjenih pričakovanj. (...) Osamitev in zaprtost vase ali v lastne koristi nikoli ne vodita k povrnitvi upanja in začetku obnove. To je lahko samo bližina, kultura srečanja. Ne osamitev, bližina. Ne kultura spora, kultura srečanja.« (Vsi smo bratje št. 30)

Jezus, med nas si prišel kot prijatelj med prijatelje, vendar obstajajo taki, ki so raztreseni in ne razmišljajo o tvojem prihodu...

Potrudi se bom...

... spoznavati znamenja Gospodove prisotnosti med nami, s pristopom upajočega človeka.

Ponedeljek 29. novembra

Psalm 121

*Vesil sem se, ko so mi rekli:
v Gospodovo hišo pojdemo veseli.
Že stoje naše noge
med tvojimi vrati, Jeruzalem.*

*Zaradi svojih bratov in svojih prijateljev
pravim: »Mir v tebi!«
Zaradi hiše Gospoda, našega Boga,
ti želim vse dobro.*

Iz svetega evangelija po Mateju 8,5-7.8.10

Ko je Jezus prišel v Kafarnaum, je stopil k njemu stotnik in ga prosil: »Gospod, moj služabnik leži doma mrtvouden in zelo trpi.« Rekel mu je: »Pridem in ga ozdravim.« Stotnik mu je pa odgovoril: »Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le besedo in moj služabnik bo ozdravljen. Ko je Jezus to slišal, se je začudil in rekel svojim spremljevalcem: »Resnično, povem vam, tolike vere nisem našel pri nikomer v Izraelu!

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Ne meneč se za težave in nevarnosti je odšel na srečanje s sultanom z isto vnemo, kakršno je terjal od svojih učencev: da se, ko se znajdejo »med saraceni ali drugimi nevernimi [...], ne prepirajo ali razpravljajo, temveč zaradi Božje ljubezni podvržejo vsakemu človeškemu bitju.« V tistih okoliščinah je bila to nadvse ne- navadna zahteva. Preseneča nas, kako je Frančišek pred osemsto leti priporočil, naj se izogibajo vsaki obliki napadalnosti ali spora in sprejmejo ponižno in brat- sko »podreditev«, tudi tistim, s katerimi ne delijo svoje vere. (*Vsi smo bratje* št. 3)

Za najmlajše

Gospod, prosim te za vse trpeče, posebno za bolne otroke. Naj sreča- jo vedno ljudi dobre volje, ki jih bodo zdravili in jim stali ob strani.

Torek 30. novembra

Psalm 18

*Nebesa razglašajo Božje veličastvo
in nebesni svod oznanja, da je delo njegovih rok.
En dan sporoča to drugemu dnevu
in ena noč naznanja to drugi noči.*

Iz svetega evangelija po Mateju 4,18

Ko je Jezus hodil ob Galilejskem morju, je zagledal dva brata, Simona, z imenom Peter, in njegovega brata Andreja, ko sta mrežo metala v morje; bila sta namreč ribiča. Reče jima: »Hodita za menoj in napravil vaju bom za ribiča ljudi.« Takoj sta popustila mreže in šla za njim.

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Če bo glasba evangelija nehala igrati v naših domovih, po trgih, na delovnih mes- tih, v politiki in gospodarstvu, bomo prekinili melodijo, ki nas spodbuja, da se borimo za dostojanstvo vsakega moškega in vsake ženske« Za nas je vir človeške- ga dostojanstva in bratstva evangelij Jezusa Kristusa. Iz njega »vre za krščansko misel in za delovanje Cerkve prvenstvo krščanske misli o odnosu, srečanju s sveto skrivnostjo drugega, o univerzalnem občestvovanju z vsem človeštvom, ki je du- hovni poklic vseh«. (*Vs ismo bratje* št. 277)

Za najmlajše

Gospod, danes želim brez ugovorov poslušati glas svojih staršev, starih staršev, učiteljev in katehistov, kakor sta Simon in Andrej odgovorila na tvoj klic.

Sreda 1. decembra

Psalm 22

*Pogrinjaš mi mizo
vpričo mojih nasprotnikov;
z oljem mi glavo maziliš,
moj kelih je zvrhan.
Dobrotljivost in milost mi sledita
vse dni mojega življenja;
in v Gospodovi hiši bom prebival
vse dni življenja.*

Iz svetega evangelija po Mateju 15,29-36

Jezus pa je poklical svoje učence in rekel: »Ljudstvo se mi smili; kajti že tri dni vztrajajo pri meni in nimajo kaj jesti; lačnih pa nočem odpustiti, da morda ne omagajo na poti.« Učenci mu rečejo: »Od kod bi vzeli v puščavi toliko kruha, da bi nasitili toliko množico?«

Jezus jim reče: »Koliko hlebov imate?« Rekli so: »Sedem, pa malo ribic.« Velel je ljudstvu sesti po tleh; in vzel je sedmero hlebov in ribe, se zahvalil, jih razlomil in dajal učencem, učenci pa množicam.

Vsi so jedli in se nasitili; in, kar je ostalo koscev, so pobrali – sedem polnih košar.

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Razodeva nam bistveno, tolikokrat pozabljeno značilnost človeškega bitja: ustvarjeni smo bili za polnost, ki jo lahko dosežemo samo v ljubezni. Živeti neprizadeto ob bolečini drugega ni mogoča izbira; ne smemo dopustiti, da kdorkoli ostane »na robu življenja«. To nas mora pretresti do te mere, da se odpovemo svojemu miru in pomagamo ublažiti človeško trpljenje. To je dostojanstvo. (*Vsi smo bratje* št. 68)

Za najmlajše

Danes in vedno mi daj oči, ki bodo videle ali potrebuje moj bližnji mojo roko in še zlasti tako srce, ki bo takoj pripravljeno priskočiti na pomoč.

Četrtek 2. decembra

Psalm 117

*Zahvaljujte se Gospodu, ker je dober,
ker vekomaj traja njegova blagosrčnost.
Bolje je, zatekati se h Gospodu,
kakor zaupati v človeka.*

Iz svetega evangelija po Mateju 7,21.25

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor mi pravi: »Gospod, Gospod«, temveč kdor spolnjuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih.

Vsak, kdor posluša te moje besede in jih spolnjuje, bo torej podoben pametnemu človeku, kateri si je postavil hišo na skalo. In ulila se je ploha in pridrli so nalivi in privršali so vetrovi ter se zagnali v ono hišo: in ni padla, zakaj imela je temelj na skali.

Iz enciklike "Vsi smo bratje" papeža Frančiška

Poleg tega: kdor ljubi in je nehal sprejemati politiko kot golo iskanje moči, je gotov, da »nobeno njegovo delo, storjeno z ljubeznijo, ne bo izgubljeno; nobena iskrena skrb za bližnjega, nobeno delo ljubezni do Boga, noben velikodušen trud, nobeno boleče potrpljenje ni izgubljeno. Vse to kroži okoli sveta kot življenjska sila.« (Vsi smo bratje št. 195)

Za najmlajše

Jezus, ti si primerjal moje življenje hiši: naj jo gradim vsak dan s pomočjo tvojih naukov, ki me učijo ljubiti Tebe in bližnjega.

Petek 3. decembra

Psalm 26

*Eno prosim, Gospod, eno želim,
da bi prebival vse življenje v tvoji hiši,
da bi užival tvojo milino
in gledal tvoj tempelj.*

Iz svetega evangelija po Mateju 9,27-31

Tisti čas je Jezus odhajal, za njim pa sta šla dva slepa in vpila: »Davidov sin, usmili se naju!«

Ko je dospel v hišo, sta slepa stopila k njemu in Jezus ju je vprašal: »Ali verujeta, da morem to storiti?« »Da, Gospod,« mu odgovorita.

Tedaj se je dotaknil njunih oči in rekel: »Zgôdi se vama po vajini veri!« In odprle so se jima oči.

Jezus pa jima je strogo naročil: »Glejta, da nihče ne zve!« Toda ko sta odšla, sta ga razglasila po vsej tisti deželi.

Iz enciklike "Vsi smo bratje" papeža Frančiška

Veren človek je lahko v čem, kar vera zahteva, tudi nezvest, pa se vendarle lahko čuti blizu Boga in se ima za vrednejšega od drugih. So pa, nasprotno, tudi taki, ki svojo vero živijo tako da so za druge pravi balzam. To pa je jamstvo za pristno odprtost do Boga. Sv. Janez Krizostom je ta izziv, ki se nanaša na kristjane, zelo jasno izrazil: »Želite resnično častiti Kristusovo telo? Ne zaničujte ga, ko je golo. Ne častite ga v templju s svilenimi oblačili, medtem ko ga zunaj prepuščate mrazu in goloti.«⁵⁸ Protislovje je, da včasih tisti, ki ne verujejo, lahko živijo po Božji volji bolj kakor verujoči. (*Vsi smo bratje* št. 74)

Za najmlajše

V temi prižgemo luč in vse je bolj svetlo, da lahko vidimo. Čeprav sem le mladostnik, lahko že danes svetim vsem, ki so ob meni: dovolj je le malo, da jim posvetim nasmeh ali da jih preprosto vprašam, kako se počutijo.

Sobota 4. decembra

Psalm 146

*Hvalite Gospoda, ker je dober,
spodobi se, da ga hvalimo.
Gospod zida Jeruzalem,
zbira Izraelove razkropljene.*

Iz svetega evangelija po Mateju 10,1.6-8

In poklical je svojih dvanajst učencev ter jim dal oblast, izganjati nečiste duhove in ozdravljati vsaktere bolezni in vsaktere slabosti.

Naročil jim je: »Pojdite k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Gredé oznanjajte: ›Približalo se je nebeško kraljestvo.‹ Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte, hude duhove izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte.«

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Franciška

Kdor ne živi v duhu bratske zastonjskosti, spreminja svoje življenje v mučno trgovino, ki to, kar da, vedno primerja s tem, kar dobi v zameno. Bog pa daje zastonj do te mere, da pomaga celo tistim, ki niso verni, in »daje svojemu soncu, da vzha-ja nad hudobnimi in dobrimi« (Mt 5,45). Zato Jezus priporoča: »Kadar pa ti daješ miloščino, naj ne ve tvoja levica, kaj dela tvoja desnica. Tako bo tvoja miloščina na skrivnem, in tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil« (Mt 6,3-4). Življenje smo prejeli v dar, nič nismo plačali zanj. Vsi torej lahko damo, ne da bi pričakovali karkoli; delamo dobro, ne da bi od človeka, ki mu pomagamo, zahtevali enako. Prav to je Jezus svetoval svojim učencem: »Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte« (Mt 10,8). (*Vsi smo bratje* št. 140)

Za najmlajše

Nihče ni tako reven, da bi ne mogel deliti nečesa z drugimi. O Božiču lahko delim objem, z osamljenimi svoj čas, nasmeš s tistimi, ki se nikoli ne smejejo...

5. decembra

Druga adventna nedelja

Drugi teden: Poklicani sprejeti... BESEDO

Psalm 125

*Ko je Gospod dal, da so se vrnili sionski jetniki,
smo bili kakor tisti, ki sanjajo.*

*Tedaj so bila naša usta polna smeha
in naš jezik vriskanja.*

Tedaj so govorili med narodi:

»Velike reči je Gospod stóril zanje.«

*Velike reči je Gospod za nas stóril,
vsi smo bili zato veseli.*

Iz svetega evangelija po Luku 3,1-6

V petnajstem letu vladanja cesarja Tiberija, ko je bil Poncij Pilat upravitelj Judeje in Heród četrti oblastnik Galileje, njegov brat Filip pa četrti oblastnik Iturje in Trahonítide ter Lizánija četrti oblastnik Abilene in ko sta bila vélika duhovnika Hana in Kajfa, je v puščavi prišla Božja beseda Janezu, Zaharijevemu sinu. Prehodil je vso jórdansko pokrajino in oznanjal krst spreobrnjenja v odpuščanje grehov, kakor je pisano v knjigi govorov preroka Izaija: »Glas vpijočega v puščavi: Pripravite Gospodovo pot, zravajte njegove steze! Vsaka dolina naj se napolni in vsaka gora in hrib naj se zniža. Kar je krivo, naj bo ravno in razkopana pota naj bodo gladka. In vse človeštvo bo videlo Božje odrešenje.«

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Nekateri skušajo stvarnosti ubežati, zato se zatečejo v zasebne svetove. Drugi se z njo soočijo z uničevalno slo, a »med samoljubno ravnodušnostjo in žolčnim ugovorom je vedno možna rešitev: dialog. Dialog med rodovi, dialog med narodi, saj smo vsi ljudje sposobni dajanja in sprejemanja, če smo odprti za resnico. Država napreduje, ko se ljudje o svojem različnem kulturnem bogastvu med seboj ustvarjalno pogovarjajo: o ljudski kulturi, univerzitetni kulturi, mladinski kulturi, umetniški in tehnološki kulturi, o gospodarski in družinski kulturi, o kulturi v sredstvih obveščanja.« (*Vsi smo bratje* št. 199)

Božja beseda, ki “prihaja od Janeza”, nas vabi naj se odločimo ali bomo sledili Jezusu in kako: on je Božja beseda, ki je postala meso in nam “nudi izhodišče, da živimo v luči in v njegovi ljubezni”.

Potrudil se bom...

...da bom resnično prisluhlil Besedi dobrote, ki jo Gospod stalno izreka svetu in človeku.

Ponedeljek 6. decembra

Psalm 84

*Usmiljenje in zvestoba se bosta srečala,
pravičnost in mir se poljubila;
zvestoba bo pognala iz zemlje,
pravičnost se sklonila z nebes.*

*Gospod bo dal blagoslov
in naša dežela bo obrodila svoj sad.
Pravičnost bo hodila pred njim
in zveličanje po sledi njegovih korakov.*

Iz svetega evangelija po Luku 5,18.20-25

In glej, možje so nesli na postelji človeka, ki je bil mrtvouden, Ko je videl njihovo vero, je rekel: »Človek, odpuščeni so ti tvoji grehi.« Pismouki in farizeji so začeli misliti: »Kdo je ta, ki govori bogokletno? Kdo more grehe odpuščati kakor edini Bog?« Jezus je spoznal njihove misli in jim odvrnil: »Kaj v srcu mislite? Kaj je laže reči: ›Odpuščeni so ti tvoji grehi‹, ali reči: ›Vstani in hodi? Da pa boste vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe – je rekel mrtvoudnemu – ti pravim: Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi na svoj dom!« Takoj je vpričo njih vstal, vzel posteljo in odšel na svoj dom ter slavil Boga.

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Franciška

Je gibanje, ki izhaja iz srca in seže do oči, ušes in rok. (...) Nežnost je pot, ki so jo prehodili najpogumnejši in najmočnejši moški in ženske.« Sredi političnega dela »nas morajo ganiti najmanjši, najslabotnejši, najrevnejši: ‚pravico‘ imajo, da se oklenejo naše duše in srca. Da, naši bratje so, in takšne jih moramo imeti radi ter jim streči.« (Vsi smo bratje št. 194)

Za najmlajše

Bog potrebuje naše roke, naše dlani, naše noge, da bi približal svojo ljubezen našim bratom in našim sestram prav tako, kakor so to storili možje v evangeljskem odlomku, ko so prinesli k Jezusu hromea, ki se ni mogel sam dvigniti s postelje.

Torek 7. decembra

Psalm 95

*Pripovedujte o njegovem veličastvu med narodi,
o njegovih čudovitih delih med vsemi ljudstvi!
Govorite med narodi: »Gospod kraljuje«!
On sodi narode po pravici.*

*Veselijo naj se nebesa in zemlja,
šumi naj morje in kar ga napolnjuje,
veseli naj se polje in vse, kar je na njem.
Naj se raduje vse drevje v gozdu
pred Gospodom, ker pride sodit zemljo;
sodil bo s pravičnostjo in v resnici.*

Iz svetega evangelija po Mateju 18,12-14

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kaj se vam zdi? Če ima kdo sto ovac in katera izmed njih zaide, ali ne pusti na gorah devetindevetdesetih in gre iskat tisto, ki je zašla? In če jo najde, resnično, povem vam, veseli se je bolj ko devet in devetdesetih, ki niso bile zašle. Tako ni volja vašega nebeškega Očeta, da bi se izgubil kateri teh malih.

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Verniki verjamemo, da brez odprtosti do Očeta vseh ni trdnih in trajnih razlogov za poziv k bratstvu. Prepričani smo, da »le z zavestjo otrok, ki niso sirote, lahko med seboj živimo v miru«. Saj »zdrava pamet lahko dojame enakost med ljudmi in vzpostavi med njimi neko državljansko sožitje, ne more pa utemeljiti bratstva«. (Vsi smo bratje št. 272)

Za najmlajše

V današnjem evangeliju nas učiš, da sta vsak mož in vsaka žena važna za nas. Poskrbel bom, da ne bom nikoli nikogar zasramoval ali opeharil!

Sreda 8. decembra **Brezmadežno spočetje**

Psalm 97

*Gospod je naznanil svojo zmago,
vpričo narodov je razodel svojo pravičnost.
Spomnil se je svoje dobrote in zvestobe
v blagor Izraelove hiše.*

*Vsa zemlja je videla
zmago našega Boga.
Radujte se v Gospodu, vse dežele,
veselite se s petjem in godbo!*

Iz svetega evangelija po Luku 1,30-38

Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, ki mu daj ime Jezus. Ta bo velik in Sin Najvišjega; Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida, kraljeval bo Jakobovi hiši vekomaj in njegovemu kraljestvu ne bo konca.«

Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko moža ne poznam?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato bo tudi Sveto, ki bo rojeno, Božji Sin. In glej, tvoja sorodnica Elizabeta je tudi spočela sina v svoji starosti; in to je šesti mesec njej, ki je nerodovitna; kajti pri Bogu ni nič nemogoče.«

Marija je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Južnoafriški škofje so zapisali, da je resnično spravo mogoče doseči z vzajemnim sodelovanjem. »Oblikovanje nove družbe temelji na službi bližnjemu, saj je pomembnejša od želje po prevladi; temelji na delitvi svojega imetja z drugimi bolj kot na sebičnem boju vsakega za čim večje bogastvo. (Vsi smo bratje št. 229)

Za najmlajše

Danes se bom potrudil odgovoriti “Tukaj sem!” vsakomur, ki me bo prosil pomoči, prav kakor je storila Marija.

Četrtek 9. decembra

Psalm 144

*Naj te hvalijo. Gospod, vsa tvoja dela,
tvoji sveti naj te slavijo;
naj poročajo o slavi tvojega kraljestva,
naj govorijo o tvoji moči.*

*Da oznanijo človeškim sinovom tvojo moč
in slavo tvojega sijajnega kraljestva.
Tvoje kraljestvo je kraljestvo vseh vekov,
tvoje kraljestvo je za vse rodove.*

Iz svetega evangelija po Mateju 11,11-15

Tisti čas je rekel Jezus množicam: Resnično povem vam: Med rojenimi od žená ni vstal nobeden večji ko Janez Krstnik; kdor pa je najmanjši v nebeškem kraljestvu, je večji od njega. Od dni Janeza Krstnika doslej nebeško kraljestvo trpi silo in silni ga otemajo. Kajti vsi preroki in postava do Janeza so napovedovali; in če hočete priznati: on je Elija, ki mora priti. Kdor ima ušesa, naj posluša.

Iz enciklike "Vsi smo bratje" papeža Frančiška

Ob misli na prihodnost se mora politik kakšen dan vprašati: »Čemu? Kam v resnici merim? Kajti, ko bo čez leta premišljeval o lastni preteklosti, se vprašanje ne bo glasilo: »Koliko ljudi me je hvalilo, koliko volilo, koliko si jih je o meni ustvarilo lepo podobo?« Vprašanja, morda boleča, bodo: »Koliko ljubezni sem pretil v svoje delo? V čem sem svojemu ljudstvu pomagal k napredku? S čim sem zaznamoval družbeno življenje? Katere resnične vezi sem spletel? Katere pozitivne sile sem sprostil? Koliko socialnega miru sem zasejal? Kaj sem naredil na položaju, ki mi je bil zaupan? (Vsi smo bratje št. 197)

Za najmlajše

Velikokrat je lažje uporabiti nasilje in pretep ali nadoblast s takim, ki misli drugače kot jaz, posebno če je šibkejši. Gospod, nauči me, da se bom vedno usedel in se pogovoril s takimi, ki ne mislijo kot jaz in spoštoval njihov pogled na svet.

Petek 10. decembra

Psalm 1

*»Kdor gre za teboj, Gospod, bo imel luč življenja.«
Je ko drevo, zasajeno ob potokih vodá,
ki daje ob svojem času svoj sad
in njegovo listje ne ovene;
kar koli dela, vse mu uspeva.*

Iz svetega evangelija po Mateju 11,16-19

Tisti čas je Jezus spregovoril množicam: Komu naj primerjam ta rod? Podoben je otrokom, ki posedajo na trgih in kličejo tovarišem: »Piskali smo vam, pa niste plesali; peli smo žalostinko, pa niste jokali.« Prišel je namreč Janez; ta ni jedel ne pil, pa govorijo: »Hudega duha ima.« Prišel je Sin človekov; ta je in pije, pa govorijo: »Glejte, požrešnež je in pijanec, prijatelj cestinarjev in grešnikov.« In opravičena je bila modrost po svojih delih.

Iz enciklike "Vsi smo bratje" papeža Frančiška

Poleg verskih izkušenj in modrosti, ki smo si jih nabrali skozi stoletja, se učimo tudi iz številnih svojih slabosti in padcev, saj verniki različnih verstev vemo, da je zavest o Božji navzočnost dobrina za našo družbo. Iskanje Boga z iskrenim srcem nam, dokler ga ne zatemnimo s svojim ideološkimi ali praktičnimi računicami, pomaga, da se prepoznamo kot ljudje na poti in kot resnični bratje. (*Vsi smo bratje* št. 274)

Za najmlajše

Kolikokrat se pritožujemo nad svojimi starši, učitelji, katehisti in trenerji, namesto da bi jim bili hvaležni za njihovo dobroto. Danes se bom potrudil izreci hvala za ljubezen, ki mi jo darujejo vsak dan.

Sobota 11. decembra

Psalm 79

*Izraelov pastir, poslušaj,
ti, ki sediš nad kerubi, zasij,
zbudi svojo moč
in pridi, da nas rešiš!*

Iz svetega evangelija po Mateju 17,10-13

Ko so šli z gore, so učenci vprašali Jezusa: »Kaj govorijo pismouki, da mora prej priti Elija?« Odgovoril je: »Elija bo prišel in vse prenovil; a povem vam, da je Elija že prišel, pa ga niso spoznali, ampak so z njim storili, kar so hoteli. Tako bo trpel od njih tudi Sin človekov.« Tedaj so učenci razumeli, da jim je govoril o Janezu Krstniku.

Iz enciklike "Vsi smo bratje" papeža Frančiška

»Če pa ni priznana presežna resnica, potem prevladuje nasilje in vsakdo teži za tem, da bi čim bolj zase uporabil sredstva, ki so mu na voljo, da bi, ne glede na pravice drugih, prodril s svojimi koristmi in s svojim nazorom. (...) Korenina modernega totalitarizma tiči torej v zanikanju duhovnega dostojanstva človeka kot vidne podobe nevidnega Boga. Prav na temelju svoje narave je nosilec pravic, ki jih nihče ne sme kršiti: ne posameznik, tudi ne skupina, razred, narod ali država. Tega tudi družbena večina ne sme storiti; ko bi nastopila zoper manjšino, bi jo izobčila, zatirala, izkoriščala ali pa jo poskušala iztrebiti.« (*Vsi smo bratje* št. 273)

Za najmlajše

Gospod, potrudil se bom, da ne bom nikoli prevzeten z nikomer, posebno če je šibkejši in bolj neboljen.

12. december

Tretja adventna nedelja

Tretji teden: Poklicani sprejeti... **BLIŽNJEGA**

Iz 12

*Glej, Bog je moja rešitev,
ne bojim se, saj vanj zaupam.
Gospod Bog je moja moč in moja pesem,
v njem je moja rešitev.*

*Z veseljem boste zajemali vodo iz studencev odrešenja.
Zahvaljujte se Gospodu, njegovo ime kličite,
oznanjajte med narodi njegova dela,
razglašajte, da je njegovo ime vzvišeno.*

*Pojte Gospodu, ker je stóril velika dela,
naj jih razglašajo po vsej zemlji.
Vzklikajte in vriskajte síonski prebivalci,
velik je med vami Izraelov Sveti.*

Iz svetega evangelija po Luku 3,10-18

Tisti čas so množice spraševale Janeza: »Kaj naj storimo?« Odgovarjal jim je: »Kdor ima dve suknji, naj ju deli s tistim, ki nima nobene, in kdor ima živež, naj stori prav tako.« Tudi cestnarji so se prišli krstit in so mu rekli: »Učitelj, kaj naj storimo?« Odvrnil jim je: »Ne terjajte nič več, kakor vam je ukazano.« Spraševali so ga tudi vojaki: »In mi, kaj naj storimo?« Rekel jim je: »Nikomur ne grozite in nikogar ne izsiljujte, ampak bodite zadovoljni s svojo plačo.« Ker pa je ljudstvo živelo v pričakovanju in so se v srcu vsi spraševali o Janezu, če ni morda on Mesi-ja, je Janez vsem odgovóril: »Jaz vas krščujem z vodo, pride pa močnejši od mene, in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal jermen njegovih sandal; on vas bo krstil s Svetim Duhom in ognjem. Velnico ima v roki, da bo počistil svoje mlatišče in spravil žito v svojo kaščo, pleve pa sežgal z neugasljivim ognjem.« Tako je torej Janez še z mnogimi drugimi opomini oznanjal ljudem evangelij.

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Vsak dan nam ponuja novo priložnost, nov korak. Ne smemo vsega pričakovati od tistih, ki nam vladajo, to bi bilo otročje. Ponuja se nam soodgovornost, ki omogoča, da začnemo znova ter spodbujamo nove procese in spremembe. Biti moramo dejaven del rehabilitacije in podpore ranjeni družbi. Pred nami je velika priložnost, da poskusimo, kako je biti bratje, kako je biti drugi usmiljeni Samarijani, ki namesto netenja sovraštva in zamer sprejemajo nase bolečino neuspeha. Kakor priložnostni popotnik iz naše zgodbe potrebujemo le zastonjsko, čisto in preprosto željo, da smo ljudje, da smo stanoviti in neutrudni pri vključevanju, dopolnjevanju, dviganju tistega, ki je padel; čeprav smo velikokrat sami pogreznjeni in obsojeni na ponavljanje logike nasilnih, tistih, ki pestujejo ambicije sami zase ter širijo zmedo in laž. Naj se drugi še naprej gredo politiko ali ekonomijo za svoje oblastne igre. Mi gojimo, kar je dobro, in se predajmo službi dobrega. (*Vsi smo bratje* št. 77)

Mesija, ki prihaja, nas vabi naj živimo na nov način svojo osebno zgodbo in našo prisotnost v cerkveni skupnosti. Janez nam kaže kako naj se obnašamo v vsakdanjem življenju: bližnji je brat, ki ga moramo ljubiti.

Potrudi se bom...

... govoriti in delati v duhu prave nesebičnosti.

Ponedeljek 13. decembra

Psalm 24

*Svoja pota, Gospod, mi pokaži
in svojih steza me nauči!
Vodi me v svoji resnici ter me úči;
saj si ti, Bog, moj rešitelj.*

Iz svetega evangelija po Mateju 21,23-27

Tisti čas je prišel Jezus v tempelj. K njemu so pristopili veliki duhovniki in starešine in rekli: »S kakšno oblastjo to delaš in kdo ti je dal to oblast?« Jezus jim je odgovoril: »Vprašal vas bom tudi jaz neko stvar; če mi jo poveste, vam bom tudi jaz povedal, s kakšno oblastjo to delam: Janezov krst – od kod je bil, iz nebes ali od ljudi?« Ti so pa sami pri sebi mislili: »Ako rečemo: ›Iz nebes‹, nam bo dejal: ›Zakaj mu torej niste verjeli?‹ Ako pa rečemo: ›Od ljudi‹, se bojimo ljudstva; vsi imajo namreč Janeza za preroka.«

Odgovorili so Jezusu: »Ne vemo.« In on jim je odgovoril: »Tudi jaz vam ne povem, s kakšno oblastjo to delam.«

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Vendar se to kaj lahko izrodi v nezdrav populizem, ko se komu posreči doseči soglasje, z namenom, da bi politično izkoristil ljudsko kulturo pod kakršno koli zastavo za lastno korist in trajno oblast. Drugič skuša doseči priljubljenost tako, da pri nekaterih skupinah prebivalstva podpihuje najnižje in najsebičnejše nagibe. To se še zaostri, če pelje v surovo ali milejšo podreditev ustanov in zakonitosti. (*Vsi smo bratje* št. 159)

Za najmlajše

Gospod, daj mi moč, da bom spoznal tvoje nauke in te ljubil vsak dan bolj v svojih bratih in sestrah.

Torek 14. decembra

Psalm 33

*Slavil bom Gospoda vekomaj,
njegova hvala bo vedno v mojih ustih.
Z Gospodom naj se ponaša moja duša:
naj slišijo ponižni in se veselijo.*

*Glejte nanj, da se razveselite
in da ne zardijo vaši obrazi!
Glej, ubožec je klical in Gospod je slišal,
iz njegove stiske ga je rešil.*

Iz svetega evangelija po Mateju 21,28-32

Tisti čas je govoril Jezus velikim duhovnikom in starešinam ljudstva: »Kaj se vam zdi? Neki človek je imel dva sina. Stopil je k prvemu in mu rekel: ›Sin, pojdi danes delat v moj vinograd!‹ Ta je odgovoril: ›Pojdem, gospod‹, pa ni šel. Stopil je pa k drugemu in rekel prav tako. Ta je odgovoril: ›Nočem‹, pozneje pa se je skesal in šel. Kateri teh dveh je spolnil očetovo voljo?« Pravijo: »Zadnji.«

Jezus jim reče: »Resnično, povem vam, da pojdejo cestinarji in nečistnice v Božje kraljestvo prej ko vi. Kajti Janez vas je učil pot pravičnosti in mu niste verjeli, cestinarji in nečistnice pa so mu verjeli; vi ste pa to videli in se tudi potlej niste pokesali, da bi mu verjeli.«

Iz enciklike "Vsi smo bratje" papeža Frančiška

Zadnji med nami na splošno »uresničujejo tisto tako značilno solidarnost, ki je v navadi med trpečimi, reveži, na katero pa je, kakor se zdi, naša civilizacija pozabila ali želi nanjo pozabiti. Beseda solidarnost seveda ne ugaja vedno; rekel bi, da je tu in tam razglašena za grdo, saj je ni dovoljeno uporabljati. A solidarnost pomeni veliko več kot kakšno občasno darežljivost. Je oblika mišljenja in delovanja v obnebu skupnosti, v obnebu pravice slehernega življenja do izkoriščanja skupnih dobrin, ne le za nekatere. Je tudi boj zoper vzroke strukturne revščine, neenakosti, pomanjkanja dela, obdelovalne zemlje in dóma, kratenja socialnih in delavskih pravic. Je nasprotovanje uničevalnim posegom denarniškega imperija (...). V najglobljem pomenu besede je solidarnost pisanje zgodovine in tega, kar delajo ljudska gibanja.« (*Vsi smo bratje* št. 116)

Za najmlajše

Gospod, pomagaj mi, da bom izpolnil naloge, ki sem si jih naložil, saj ni dovolj beseda, pač pa konkretno dejanje.

Sreda 15. decembra

Psalm 84

*Usmiljenje in zvestoba se bosta srečala,
pravičnost in mir se poljubila;
zvestoba bo pognala iz zemlje,
pravičnost se sklonila z nebes.*

*Gospod bo dal blagoslov
in naša dežela bo obrodila svoj sad.
Pravičnost bo hodila pred njim
in zveličanje po sledi njegovih korakov.*

Iz svetega evangelija po Luku 7,19-23

Tisti čas je Janez Krstnik poklical dva izmed svojih učencev ter ju poslal h Gospodu vprašat: »Ali si ti, kateri mora priti, ali naj drugega čakamo?« Moža sta prišla k njemu in rekla: »Janez Krstnik naju je k tebi poslal vprašat: ›Ali si ti, kateri mora priti, ali naj drugega čakamo?‹« Prav tisti čas jih je bil Jezus mnogo ozdravil od bolezni in nadlog in hudih duhov in je mnogim slepim podaril vid. Odgovoril jima je: »Pojdita in sporočita Janezu, kar sta videla in slišala: slepi spregledujejo, hromi hodijo, gobavi se očiščujejo, gluhi dobivajo sluh, mrtvi se obujajo, ubogim se oznanja blagovest; in blagor tistemu, ki se nad menoj ne spotakne.«

Iz enciklike "Vsi smo bratje" papeža Frančiška

Danes pogosto nimamo ne časa ne potrebnih moči, da bi se iskreno posvetili drugim, da bi rekli »Z dovoljenjem«, »Oprostite«, »Hvala«. In vendar smo od časa do časa priče čudežu plemenitega človeka, ki odloži svoje nujne skrbi, da bi izkazal pozornost, naklonil nasmeh, rekel spodbudno besedo in sredi tolike brezbriznosti komu prislusnil. Ta napor, ki smo mu priča iz dneva v dan, lahko ustvari tisto zdravo sožitje, ki premaga nerazumevanje in prepreči spore. (*Vsi smo bratje* št. 224)

Za najmlajše

Gospod, danes želim napolniti svoj dan z dejanji ljubezni do svojih bratov: npr. pomagati pri učenju in domačih nalogah tem, ki so v stiski, telefonirati bolniku, obiskati bolnega oz. osamljenega sorodnika ali prijatelja, pomagati staršem pri vsakdanjih opravilih itd.

Četrtek 16. decembra

Psalm 29

*Gospod, slavim te, ker si me osvobodil
in nisi dal mojim sovražnikom veselja nad mano.*

*Gospod, iz podzemlja si me potegnil,
rešil me njih, ki se pogrezajo v jamo.*

Sliši, Gospod, in usmili se me;

Gospod, pomočnik mi bodi!

Spremenil si moje življenje v rajanje.

Gospod, moj Bog, vekomaj te bom hvalil.

Iz svetega evangelija po Luku 7,24-30

Ko sta poslanca Janeza Krstnika odšla, je začel Jezus govoriti ljudstvu o Janezu: »Kaj ste šli gledat v puščavo? Trst, ki ga veter maje? Ali kaj ste šli gledat? Človeka, oblečenega v mehka oblačila? Glejte, ti, ki se imenitno oblačijo in živijo v razkošju, prebivajo v kraljevskih palačah. Ali kaj ste šli gledat? Preroka? Da, povem vam, več ko preroka. Ta je namreč tisti, ki je o njem pisano: »Glej, pošiljam svojega glasnika pred tvojim obličjem, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj.«

Povem vam namreč: Med rojenimi od žena ni večjega, kakor je Janez Krstnik; kdor pa je najmanjši v nebeškem kraljestvu, je večji od njega.« Vse ljudstvo, ki ga je slišalo, tudi cestnarji, vsi so priznali Božjo pravičnost in so prejeli Janezov krst. Farizeji in učitelji postave pa so uničili namen, ki ga je imel Bog z njimi, ker se mu niso dali krstiti.

Iz enciklike "Vsi smo bratje" papeža Frančiška

Pri političnem delu je treba omeniti, da je kljub »zunanjemu videzu (...) vsak neskončno svet in zasluži našo ljubezen in našo podaritev. Če mi torej uspe pomagati enemu samemu človeku, da živi bolje, to že opraviči zavzetost mojega živ-

ljenja. Lepo je biti verno Božje ljudstvo. Polnost pa dosežemo, če porušimo stene in se naše srce napolni z obrazi in imeni!« (*Vsi smo bratje* št. 195)

Za najmlajše

Janez Krstnik me uči, da ne prinašajo sreče stvari, ki jih posedujem. Danes si bom prizadeval, da se bom čemu odpovedal (slaščici, bombonu, slikanici itd.) ter daroval revni osebi enakovredno vsoto denarja.

Petek 17. decembra

Psalm 71

*Gore, prinesite mir ljudstvu
in griči pravičnost.*

*Ščutil bo ponižne med ljudstvom,
pomagal sinovom ubožcev.*

*V njegovih dneh bo cvetela pravičnost
in obilnost miru v svitu lune.*

*Gospodoval bo od morja do morja,
od velereke do kraja zemlje.*

Iz svetega evangelija po Mateju 1,1-17

Rodovnik Jezusa Kristusa, sina Davidovega, sina Abrahamovega: Abraham je imel sina Izaka, Izak Jakoba, Jakob Juda in njegove brate; sina Obeda, Obed Jeseja, Jese pa je imel sina kralja Davida.

David je imel z Urijevo sina Salomona, Salomon je imel sina Roboama, ... Ahaz Ezekija, Ezekija Manaseja, Manase Amona, Amon Josija, Josija pa je imel sina Jehonija in njegove brate ob preselitvi v Babilon.

Po preselitvi v Babilon je Jehonija imel sina Salatiela, ... Jakob pa je imel sina Jožefa, moža Marije, iz katere je bil rojen Jezus, ki je Kristus.

Vseh rodov je torej: od Abrahama do Davida štirinajst rodov; od Davida do preselitve v Babilon štirinajst rodov; od preselitve v Babilon do Kristusa štirinajst rodov.

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Vedno manj kličemo človeka po imenu, vedno manj ga obravnavamo kot edinstveno bitje na svetu, ki ima srce, ki trpi in ima težave, ki ima svoje radosti in svojo družino. Poznamo le njegove bolezni, ki jih je treba zdraviti, pomanjkanje denarja, ki mu ga je treba priskrbeti, potrebo po hiši, da bi mu dali stanovanje, njegovo željo po razvedrilu in zabavi, da bi mu ju pripravili.« Ampak »ljubiti najnepomembnejše človeško bitje kot brata, kakor bi na svetu poleg njega ne bilo nikogar drugega, ni zapravljanje časa.« (Vsi smo bratje št. 193)

Za najmlajše

Hvala, Gospod, za dar življenja, hvala, da si postavil ob mene osebe, ki me ljubijo (družino, prijatelje, učitelje, trenerje in moje katehiste).

Sobota 18. decembra

Psalm 71

*Rešil bo ubožca, ki kliče k njemu,
in bednega, ki nima pomočnika.
Usmilil se bo slabotnega siromaka,
rešil bo življenje ubogim.*

*Hvaljen bodi Gospod Bog,
ki edini dela čudeže,
hvaljeno bodi njegovo ime vekomaj,
njegove slave bodi polna vsa zemlja!*

Amen, amen.

Iz svetega evangelija po Mateju 1,18-21

Z rojstvom Jezusa Kristusa pa je bilo tako: Ko je bila njegova mati Marija zaročena z Jožefom, je bila, preden sta prišla skupaj, noseča od Svetega Duha. Ker je bil njen mož Jožef pravičen in je ni hotel osramotiti, jo je sklenil skrivaj odsloviti. Ko je to premišljeval, glej, se mu prikaže v spanju Gospodov angel in pravi: »Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi svoje žene Marije; kar je namreč spočela, je od Svetega Duha. Rodila bo sina, ki mu daj ime Jezus, zakaj on bo odrešil svoje ljudstvo njegovih grehov.«

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Močno prizadevanje, da bi premagali, kar nas deli, in pri tem ne bi izgubili istovetnosti, se v vseh nas opira na temeljni občutek pripadnosti. »Naša družba zmaguje, ko se vsakdo, vsaka družbena skupina resnično počuti kakor doma. V družini so starši, stari starši, otroci – doma; nihče ni izključen. Če ima kdo težave, celo resne, tudi ko ,si je sam kriv‘, mu drugi priskočijo na pomoč, ga podprejo; njegova bolečin je bolečina vseh. (...) V družinah vsak prispeva k skupnemu projektu, vsakdo dela za skupno dobro, vendar ne na škodo posameznika; nasprotno, podpirajo ga, spodbujajo. (*Vsi smo bratje* št. 230)

Za najmlajše

Bliža se Božič: danes lahko pomisliš, kako lepo presenetiti svojo družino na božični dan, da bi se ji zahvalil za ljubezen, ki ti jo izkazuje. Ni potrebno dragoceno darilo, dovolj je risba ali voščilnica ali pesmica, ki si jo napial sam.

19. decembra

Četrta adventna nedelja

Četrty teden: Poklicani sprejeti... OBLJUBO

Psalm 79

*Izraelov pastir, ti, ki vodiš Jožefa kakor čredo, poslušaj!
Ti, ki sediš na kerubih, pokaži se!
Zbúdi svojo moč pred svojim ljudstvom,
pridi in nas reši!*

*O Bog nad vojskami, vrni se vendar,
ozri se z nebes in glej, obišči to trto!
Váruj, kar je zasadila tvoja desnica,
ozri se na sina, ki si ga okrépil zase.*

*Naj tvoja roka spremlja moža tvoje desnice,
sina človekovega, ki si ga okrépil zase.
Ne bomo se odvrnili od tebe,
poživi nas, da bomo tvoje ime klicáli*

Iz svetega evangelija po Luku 1,39-48

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gore, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je polna Svetega Duha na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od veselja zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Sveti Pavel je enega izmed sadov Svetega Duha opisal z grško besedo *chrestotes* (Gal 5,22), ki izraža stanje duha. Ta ni oster, neotesan, trd, temveč blag, nežen, ki dviga in tolaži. Človek, ki ima to lastnost, drugim pomaga, da je njihovo življenje znosnejše, še posebej, ko prenaša težo njihovih problemov, stisk in strahov. Takšno vedenje do drugih se kaže različno: v prijaznem ravnanju, v skrbi, da z besedo ali kretnjo ne bi ranili, v prizadevnem lajšanju bremena drugih. Gre za »besede, ki vračajo moč, krepijo, tolažijo in spodbujajo«, in ne za »besede, ki ponižujejo, žalostijo, razburjajo, zaničujejo«. (*Vsi smo bratje* št. 223)

Mariji se bliža dan poroda in gre na pot k sorodnici Elizabeti. Ni v skrbih za težave, saj je bolj pozorna na srečo, ki se bo izpolnila ob srečanju med obema.

Potrudil se bom...

...sprejeti obljubo polnega življenja in postati priča veselja.

Ponedeljek 20. decembra

Psalm 23

*Kdo pojde na Gospodovo goro,
kdo bo stal na njegovem svetem kraju?
Kdor je nedolžnih rok in čistega srca,
kdor svoje duše ne obrača k praznim stvarem.*

*Ta bo prejel Gospodov blagoslov
in plačilo Boga, svojega odrešenika.
To je rod tistih, ki ga iščejo,
ki iščejo obličje Jakobovega Boga.*

Iz svetega evangelija po Luku 1,26-28

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v galilejsko mesto, ki se imenuje Nazaret, k devici, zaročeni možu, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Ko je prišel k njej, je rekel: »Zdrava, milosti polna. Gospod je s teboj!«

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Franciška

Sv. Pavel pa je spodbujal: »Veselite se s tistimi, ki se veselijo, in jokajte s tistimi, ki jočejo« (Rim 12,15). Ko se srce navzame takšne drže, se lahko ne glede na to, kje je rojen ali od kod prihaja, poistoveti z drugim. Brez pomišljanja se prepusti okušanju tega, da so drugi »njegovo lastno meso« (prim. Iz 58,7) (*Vsi smo bratje* št. 84)

Za najmlajše

Gospod, včasih se mi zgodi, da hote preslišim glas svojih staršev, učiteljev in teh, ki me imajo radi, ker njihove prošnje zahtevajo trud. Daj mi moč, da bom vedno pozoren na to, kar mi želijo povedati vsi, ki me imajo radi.

Torek 21. decembra

Psalm 32

*Gospodov sklep ostane na veke,
njegove misli od roda do roda.
Blagor narodu, čigar Bog je Gospod,
ljudstvu, ki si ga je izvolil v dedno last.*

Iz svetega evangelija po Luku 1,39-45

Tiste dni je Marija vstala in hitro šla v gore, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta slišala Marijin pozdrav, je poskočilo dete v njenem telesu; in Elizabeta je bila napolnjena s Svetim Duhom in je vzkliknila z močnim glasom: »Blagoslovljena ti med ženami in blagoslovljen sad tvojega telesa! In od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, je od veselja poskočilo dete v mojem telesu. Blagor ji, ki je verovala; zakaj spolnilo se bo, kar ji je povedal Gospod!«

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Služiti pomeni skrbeti za tiste po naših družinah, v naši družbi, v našem narodu, ki so slabotni.« Pri tej nalogi je ob pogledu na slabotnejše od sebe vsakdo sposoben »pozabiti na svoje zahteve, pričakovanja, na željo po vseмогоюnosti. (...) Služenje gleda vedno bratu v obraz, se ga dotika, čuti njegovo bližino, v nekaterih primerih ,podoživlja‘ njegovo stanje in išče primerne pomoči. Zato služenje ni nikoli ideološko, ker ne služi idejam, temveč ljudem.« (*Vsi smo bratje* št. 115)

Za najmlajše

Velikokrat bi raje sedeli udobno na kavču in premaknili svoje obveznosti na naslednji dan. Marija pa nas v današnjem evangeliju uči naj vstanemo s kavča in gremo naproti drugim.

Sreda 22. decembra

1 Sam 2,4-5

*Lok močnih se zlomi,
z močjo se opasujejo slabotni.
Siti se vdinjajo v službo za kruh,
lačni pa delo odlagajo.
Nerodovitna je rodila sedemkrat
In bogata je ostala brez otrok.*

Iz svetega evangelija po Luku 1,49,-53

Zakaj velike reči mi je storil On,
ki je mogočen in je njegovo ime sveto.
Od roda do roda traja njegovo usmiljenje njim,
ki mu v strahu služijo.
Moč je skazal s svojo roko, razkropil je nje,
ki so napuhnjenih misli.
Mogočne je vrgel s prestola
in povišal je nizke.
Lačne je napolnil z dobrotami
in bogate je odpustil prazne

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Iskreno in ponižno češčenje Boga »ne vodi k delitvam, sovraštvu in nasilju, temveč k spoštovanju svetosti življenja, spoštovanju dostojanstva in svobode drugih ter k ljubeči zavezanosti za dobro vseh«. »Kdor ne ljubi,« pravzaprav »Boga ni spoznal, kajti Bog je ljubezen« (1 Jn 4,8). (*Vsi smo bratje* št. 283)

Za najmlajše

Hvala, Gospod: čeprav sem še majhen, mi daješ priložnost, da lahko vsaj malo pomagam tem, ki so mi blizu.

Četrtek 23. decembra

Psalm 24

*Vse Gospodove steze so milost in zvestoba
njim, ki se držijo njegovih zapovedi.
Gospod je zaupen s tistimi, ki se ga bojijo,
in svojo zavezo jim razodeva.*

Iz svetega evangelija po Luku 1,57-66

Elizabeti se je dopolnil čas poroda in je rodila sina. Ko so njeni sosedje in sorodniki slišali, da ji je Gospod skazal veliko usmiljenje, so se z njo veselili. Osmi dan pa so prišli, da dete obrežejo in so mu po očetu hoteli dati ime Zaharija. Njegova mati pa je odgovorila: »Nikakor, ampak Janez se bo imenoval!« In rekli so ji: »Nikogar ni v tvojem sorodstvu, ki bi mu bilo takó ime.«

Tedaj so pomignili njegovemu očetu, kako bi ga on hotel imenovati. Zahteval je deščico ter zapisal: »Janez je njegovo ime.« In vsi so se začudili. Pri tej priči so se mu razvezala usta in jezik in je govoril ter hvalil Boga.

Iz enciklike "Vsi smo bratje" papeža Frančiška

Enako priznavamo, da »so kljub številnim mednarodnim sporazumom in strategijam, s katerimi se mednarodna skupnost bori proti suženjstvu in želi narediti konec temu pojavu v vseh njegovih oblikah, še danes milijoni ljudi – otrok, moških in žensk vseh starosti – prikrajšani za svobodo in prisiljeni živeti v razmerah, primerljivih s suženjstvom. (...) Korenine suženjstva so, tako danes kot včeraj, v pojmovanju človeške osebe, ki dopušča možnost, da jo obravnavamo kot predmet. (...) Človeški osebi, ustvarjeni po Božji podobi in sličnosti, se na silo, s prevaro, fizično ali psihično prisilo, vzame svoboda; popredmeti se in reducira na raven lastnine; obravnava se kot sredstvo in ne kot cilj.« (Vsi smo bratje št. 24)

Za najmlajše

Tudi ti imaš ime, ki ti je bilo dano na dan krsta. Vprašaj starše kje in kdaj si bil krščen.

Petek 24. decembra

Psalm 88

*On me bo klical: Moj oče si ti,
moj Bog in skala mojega zveličanja.
Vekomaj mu ohranim svojo milost
in trdna mu bo ostala moja zaveza.*

Iz svetega evangelija po Luku 1,78-79

Tisti čas je bil Janezov oče Zaharija napolnjen s Svetim Duhom in je prerokoval:
«Po prisrčnem usmiljenju našega Boga,
s katerim nas bo obiskal Vzhajajoči z višave
da razsvetli te, ki sedijo v tem
in smrtni senci,
da naravna naše noge
na pot miru.

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Prosim Boga, »naj pripravi naša srca za srečanje z brati in sestrami, ki presegajo razločke med idejami, jeziki, kulturami in verstvi; naj z oljem svojega usmiljenja, ki zdravi rane zmot, nesporazumov in polemik, mazili vse naše bitje; naj nas njegova milost ponižno in blago naravna na zahtevne, a rodovitne steze iskanja miru«. (Vsi smo bratje št. 254)

Za najmlajše

Jutri je Božič. Danes lahko pomisliš na majhno in konkretno obveznost s katero boš lahko vsak dan pričal o tvoji ljubezni do teh, ki te obdajajo; tako boš lahko v polnosti obhajal jutrišnji praznik, saj je Bog, prav na Božič, pokazal svojo nežnost in ljubezen, ko nam je daroval Jezusa.

25. decembra

Božič

Poklicani sprejeti... NOVOST

Psalm 95

*Pojte Gospodu novo pesem,
poj Gospodu, vsa zemlja!
Pojte Gospodu, njegovo ime slavite!*

*Oznanjujte dan za dnem njegovo odrešenje!
Pripovedujte med narodi o njegovi slavi,
med vsemi ljudstvi o njegovih čudovitih delih!*

*Naj se veselijo nebesa, zemlja naj se raduje,
naj buči morje in kar ga napolnjuje.
Naj vriska od veselja polje in vse, kar na njem raste.*

*Veselijo naj se pred Gospodom, ker prihaja sodit zemljo.
Sodil bo svet s pravičnostjo,
ljudstva bo sodil po svoji zvestobi.*

Iz svetega evangelija po Luku 2,1-14

Tiste dni je izšlo povelje cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet. To je bilo prvo popisovanje, in sicer v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoj rodni kraj. Tudi Jožef je šel iz Galilije, iz mesta Nazareta, v Judêjo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Bêtlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jasli, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora.

V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Kristus, Gospod. To vam bo v znamenje: našli boste dete, v plenice povito in položeno v jasli.« In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«

Iz enciklike “Vsi smo bratje” papeža Frančiška

Seveda »ni lahko pozabiti na grenko dediščino krivic, sovražnosti in nezaupanja, ki so jo zapustili spori. Pozabiti je mogoče le z vračanjem dobrega za hudo (prim. Rim 12,21) in z vzgojo tistih kreposti, ki krepijo spravo, solidarnost in mir.« Tako »tistemu, ki spodbuja v sebi rast dobrote, naklanja tudi sredi težav in nerazumevanja mirno vest in globoko radost. Spricho hudih žalitev dobrota ni slabost, temveč resnična moč, ki se lahko odpove maščevanju.« V življenju je treba spoznati, da »tista trda sodba, s katero prizadenem srce svojega brata ali sestre, tista neozdravljena rana, tisto neodpuščeno zlo, tista zamera, ki me samo skeli, je delček vojne, ki jo nosim s seboj, je plamen v srcu, ki ga je treba pogasiti, da se ne bi razplamtel požar.« (*Vsi smo bratje* št. 243)

Skrivnost Božiča lahko povzamemo po angelskem oznanilu pastirjem: “Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik”. Bog drži obljubo, vstopi v zgodovino ljudi kot meso in kosti in doživlja z nami dogodka našega časa.

Potrudil se bom...

... da se bom v tišini ustavil pred Jezuškom in premišljeval veličino Boga, ki nas tako ljubi, da je poslal svojega Sina med nas.

Vesel Božič!

*Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi,
in jaz vam bom dal počitek.*

*Vzemite nase moj jarem in učite se od mene,
ker sem krotak in v srcu ponižen,
in našli boste počitek svojim dušam;
kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.*

(Mateju 11,25-30)

Goriška Škofijska Karitas
Tel. 0481.525188
direzione@caritasgorizia.it
Via Garzarolli, 131 - Gorizia

Škofijski katehetski urad
Tel. 0481.597620
catechistico@arcidiocesi.gorizia.it